यथा गुणांस्तु प्रकृतेर्युगपत् क्रमशो प्रपि वा । बिभर्ति भूरिशस्त्रेकः कुर्वन् कर्माणि जन्मभिः ॥ १॥ विचिकित्सितमेतन्मे ब्रवीतु भगवान् यथा । शाब्दे ब्रक्षणि निक्षातः परिसमंश्च भवान् खलु ॥ १०॥

मूत उवाच ॥

इत्युपामिलतो राज्ञा गुणानुकथने हरेः। क्षी केशमनुस्मृत्य प्रतिवतुं प्रचक्रमे ॥११॥ शुक उवाच।। नमः पर्स्मै पुरुषाय भूयसे सदुद्भवस्थाननिरोधलीलया। गृङ्गीतशक्तित्रितयाय देहिनामन्तर्भवायानुपलच्यवर्त्मने ॥ १२॥ भूयो नमः सदृतिनिहिद् प्रतामसंभवाया खिलस वमूर्तय। पुंसां पुनः पार्महंस्य ग्राथमे व्यवस्थितानामनुमृग्यदाष्ट्राषे ॥ १३॥ नमो नमस्ते उस्वृषभाय सावतां विद्वर्काष्ठाय मुद्धः कुयोगिनां । निरस्तमाम्यातिशयेन राधमा स्वधामनि ब्रह्मणि रंस्यते नमः ॥ १४॥ यत्कीर्तनं यत्मरणं यदीन्नणं यद्वन्दनं यच्छ्वणं यद्र्हणं। लोकस्य सच्चो विधुनोति कल्मषं तस्मै सुभद्रश्रवसे नमो नमः ॥ १५॥ विचन्नणा यचरणोपसादनात् सङ्गं व्युद्स्योभयतो उन्तरात्मनः। विन्दन्ति हि ब्रह्मगतिं गतल्लमास्तस्मै सुभद्रश्रवसे नमो नमः ॥ १६॥ तपस्विनो रानपरा यशस्विनो मनस्विनो मल्लविदः सुमङ्गलाः। न्नेमं न विन्दन्ति विना यद्र्पणं तस्मै सुभद्रश्रवसे नमो नमः ॥ १७॥ किरातक्रणान्ध्रपुलिन्द्पुकुसा ग्राभीरकङ्का यवनाः खसाद्यः। ये जन्ये च पापा यद्पाश्रयाश्रयाः श्रुध्यन्ति तस्मै प्रभविन्नवे नमः ॥१६॥